

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2007

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκῶν Νερῶν

15 Αύγουστου 2007

Λόγος πανηγυρικός ἐπὶ τῇ ἑορτῇ
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

«Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν Σεπτὴν μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν... Ἡ γὰρ τῶν Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα καὶ τῶν Χερουβεὶμ ἐνδοξοτέρα καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα, σήμερον τὴν Παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν καὶ πληροῦνται τὰ σύμπαντα χαρᾶς» (Τροπᾶριον β' Λιτῆς τῆς ἑορτῆς)

Χαίρει ὁ οὐρανὸς ὅτι ὑποδέχεται τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειπάρθενον, τὴν μητέρα τοῦ φωτός.

Χαίρει, γιατί ὑποδέχεται τὴν θεοχώρητο κόρη καὶ ἀγνή Θεοτόκο, τὸ κλέος τῶν προφητῶν, τὴν θυγατέρα τοῦ Δαυὶδ.

Χαίρει, ὅταν βλέπη νὰ ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν γῆ πού εἶναι ἔρημος ἀπὸ ἀρετὴ καὶ ὠραιότητα Ἐκείνη πού ἀνέτρεψε τὴν κατάρα καὶ τὴν μετέτρεψε σὲ εὐλογία.

Χαίρει ὁ οὐρανός, γιατί τιμᾶται ὑποδεχόμενος τὴν πάντων Βασίλισσα «ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσω περιβεβλημένη» καὶ παρισταμένη στὰ δεξιὰ τοῦ Σωτήρος.

Χαίρει βλέπων «τὴν βάτον τὴν φλεγόμενην καὶ μὴ καιομένην», «τὴν λαβίδα τῶν μυστικῶν τὴν τὸν ἄνθρακα Χριστὸ συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ» νὰ μετακομίζη εἰς τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ γιὰ ἀτελεύτητο κατάπαυση.

Χαίρει ὁ οὐρανός, γιατί μετέστη πρὸς τὴν ζώην «ἢ κλίμαξ δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός», «ἢ τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον», «ἢ τῶν εἰδώλων ἐλέγξασα τὸν δόλον», ἢ Θεοτόκος.

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται καὶ σκιρτᾷ βλέπων στὸν οὐρανὸ τὸν ἔμψυχο ναὸ τοῦ Θεοῦ, τὴν τὸν θεῖον μαργαρίτην προαγαγοῦσα, Ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας ἐλύθη ἡ κατάρα, Ἐκείνη πού Χριστὸν προαγαγοῦσα ἔγινε αἰτία χαρᾶς καὶ ἔκτοτε ἀντεισάγεται στὸν κόσμον ἀντὶ τῆς καταδίκης ἢ χάρις, ἀντὶ τῆς ἀπωλείας ἢ σωτηρίας, ἀντὶ τοῦ σκότους τὸ φῶς, ἀντὶ τοῦ παροδικοῦ τὸ αἰώνιον, ἀντὶ τῆς ἀδικίας ἢ δικαιοσύνης, ἀντὶ νυκτὸς ἢ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ Βελίαρ ὁ Χριστός, τὴν Θεομήτορα.

Σήμερα, ἀδελφοί μου, τὸ ἡγιασμένον σκῆνωμα τοῦ Ὑψίστου ἔλαβε ἐπίγειο τέλος, ἔνδοξο καὶ εὐκλεές.

Σήμερα, γιορτάζουμε τὴν Κοίμηση Ἐκείνης, ἢ ὁποία εἰς τὸν ἀνενδεῆ Θεὸ σῶμα καὶ σάρκα ἐχάρισε. Γιορτάζουμε τὴν Κοίμηση Ἐκείνης, πού ἔδωσε ἔνδυμα εἰς τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς ὡς ἱμάτιον.

Σήμερα, γιορτάζουμε τὴν ἑορτὴ Ἐκείνης, πού ἀποτελεῖ τὸ παλάτιον καὶ τὸν θρόνον τοῦ Βασιλέως, Ἐκείνης πού εἶναι ἢ αἰτία τῆς θεώσεως ὄλων, Ἐκείνης πού εἰσήγαγε στὸν κόσμον καὶ στὴν οἰκουμένη τὸν Χριστὸ πρὸς σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄνθρωποι σκιρτήσατε, λογικὲς φύσεις ἀλαλάξατε, πᾶσα ἢ γῆ, τῷ Κυρίῳ ὑψώσατε φωνὴν αἰνέσεως, ὅτι ἐκοιμήθη ἡ μήτηρ τῆς ζωῆς καὶ τὸν «κόσμον οὐ κατέλιπεν».

Ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν εὐφραίνεται, ἡ γῆ ἀγάλλεται, ἡ θάλασσα τοῦ κόσμου ἀναταράσσεται. Ἀπόστολοι ἐκ περάτων συναθροίζονται κηδεῦσαι θεοπρεπῶς τὴν μεγάλη Μητέρα ἀπὸ τὴν ὁποία ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης περιεβλήθη τῆς σαρκὸς τὴν πορφύρα καὶ ἐκήρυξε τὴν ἄφεση στοὺς αἰχμαλώτους τῆς ἁμαρτίας καὶ τοὺς ἀποδήμους τῆς θείας χάριτος.

Πανηγυρίσατε φιλέορτοι καὶ φιλόθεοι καὶ θεόφιλοι. Ἡ ἁμνὰς ἢ τεκοῦσα τὸν πάντων ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον, ἢ ἁμνὰς ἢ ἐλπίς πάντων ἡμῶν, πρὸς τὸν Μεγάλον Ποιμένα, τὸν Δεσπότην Χριστὸν σήμερον ἀνυψώνεται ἀπὸ γῆς εἰς τὰ ἄνω, πρεσβευτικὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐξανοίγουσα στόμα. Πανηγυρίσατε ἄνθρωποι ὅτι ὁ τάφος δὲν μπόρεσε νὰ κρατήσῃ στοὺς κόλπους τοῦ τὴν μητέρα τῆς ζωῆς ὅτι «οὐκ εἶχε κατέχειν εἰς τέλος γῆ καὶ τάφος καὶ θάνατος, ζωαρχικὸν σῶμα καὶ θεοδόχον»!

Χαρῆτε ἀδέλφια χαρὰ μεγάλη «παρθενεὺει γὰρ τόκος καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος» «νενίκηται γὰρ τῆς φύσεως οἱ ὄροι» στὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ἄσατε, ἄνθρωποι, τῷ Κυρίῳ «ἄσμα καινόν», ἀφοῦ ἐν τῇ κοιμήσει τῆς Θεοτόκου ὁ θάνατος δὲν εἶναι πρόξενος λύτης ἀλλὰ χαρᾶς. «Ζωῆς γὰρ αἰδίου καὶ κρείττονος ὁ θάνατος αὐτῆς γέγονε».

Εἴπωμεν πάντες οἱ εὐλαβεῖς ἑορταστὲς καὶ προσκυνητὲς τῆς Παναγίας μας. «Πανύμνητε Μήτηρ, Ἐσὺ πού μᾶς προσέφερες τὸ «σεσιγημένον» μυστήριον καὶ τὸ «σιωπόμενον δόγμα» ἐν τῇ Σεπτῇ Κοιμήσει Σου. Σὺ κόρη ἀμίαντε, παρθένε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, πάγκαλε νεάνις. Σὺ γυναικῶν ἀγλαΐσμα, θυγατέρων καλλώπισμα. Σὺ ἐσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ, Σὺ τοῦ Νῶε ἢ Κιβωτὸς καὶ τοῦ Ἰωσήφ ἢ σωφροσύνη. Σὺ ἢ ράβδος τοῦ Ἀαρῶν ἢ βλαστήσασα, Σὺ ἢ θυγάτηρ τοῦ Δαυῖδ, Σὺ ἢ ὑπάρχουσα τῶν προφητῶν ἢ διόπτρα.

Δεόμεθά Σου σήμερον. Δέξου τίς προσευχὲς ὅλων μας, κλήρου καὶ λαοῦ ὡς λαμπάδα ἀναμμένη πρὸ τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης Σου, ὡς προσκύνηση καὶ ἀπὸ πάσης ρῦσαι συμφορᾶς ἅπαντας. Σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλὴ καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν. Δεόμεθά Σου Θεοτόκε. Φρούρει, φύλαττε καὶ σῶζε τὸν κόσμον. Δίδου εἰς αὐτὸν θεογνωσίαν, στήριξε τὴν Ἐκκλησίαν, φύλαττε τὴν πατρίδα ἡμῶν, σὲ εἰρήνη μετὰβαλε κάθε ἐπιβουλή, καθότι ὁ ἐκ Σοῦ τεχθεὶς Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς καὶ Βασιλεὺς ὑπάρχει. Εἰρηνοδότης καὶ εἰρηνοφόρος καὶ «ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βλελύσεται».

Ἀδελφοί μου, ἑορταστὲς καὶ προσκυνητὲς τῆς Παναγίας μας. Ἡ κεχαριτωμένη ἔστω εἰς πάντας Ὑμᾶς σκέπη, εὐλογία καὶ χάρις, χαρὰ καὶ χαρίτωςις. Ἀμήν.